

दिवाळखोर महाराष्ट्र नको, सक्षम स्वतंत्र विदर्भ हवा!

महाराष्ट्र हे समृद्ध इतिहास, सांस्कृतिक वैभव आणि प्रचंड संसाधनांनी नटलेले राज्य मानले जाते. परंतु या राज्याच्या विकासकथेत विदर्भ हा प्रदेश कायम उपेक्षित राहिला आहे. राज्य स्थानेला ६४ वर्षांनी अधिक वर्ष उलटली, तरीकी

विदर्भातील शेतकरी उलटाळा

विदर्भात,

तरुणाई बेरोजगारीच्या अर्थात

आणि उद्योगांचे अपूर्या गुंतवणुकीच्या

छायेत अडकलेले दिसतात. नेसर्वेकं

संसाधनांना प्रयंग खेजिनाआहे. त्यात

कोळसा, वीज, पाणी, जंगलसंपदा असूनही

या संपत्तीचा लाभ स्थानिकांना न होता इतर

भागांना मिळतो.

विदर्भातील सिंचन, उद्योग, रोजगार आणि वीजवाटानील तफावत पाहता विदर्भाच्या पिढीजात अनुशेषाचे चित्र उघड ठारेत. केंद्र व राज्य सरकाराकडून त्यामुळे राज्य सरकारवर कजाचे डोंगर असी शक्यता आहे.

अर्थशास्त्राच्या नियमानुसार देशाच्या अर्थिक स्थितीचा अंदाज घेण्यासाठी कर्ज व एकूण उत्पादन जी.डी.पी. (क्र०८०)

याचे प्रमाण महत्वाचे मानले जाते. युरोपियन युनियनने १९९२ मध्ये तरवलेल्या मासिस्ट्रॅट निकवानुसार एखाद्या देशाचे सरकारी कर्ज जी.डी.पी.च्या ६० %

पेशा करी आणि वार्किंग टूट ३% पेशा करी असणे आवश्यक आहे. हा नियम अदर्श मानक मानला जातो.

रेनेहार्ट आणि रोगांना अमेरिकन

१५,७३२ कोटी रुपयांचे कंत्राटदारांचे अर्थतज्जांनी २०१० मध्ये केलेल्या बांधकाम विभागाचे ४०,००० कोटी, देतात. सिंचनाच्या बाबतीत पाहिले तर अभ्यासात दिसून आले की, जर एखादा जलसंधारणाचे १३,००० कोटी, जल महाराष्ट्रात एकूण ४०५ मोठे-मध्यम देशाचे कर्ज ९०% जी.डी.पी. पेशा जास्त जीवन मिशनचे १२,००० कोटी, ग्रामीण प्रकल्प आहेत; पण त्यापैकी केवळ १०१ झाले तर त्याचा अर्थिक मोट्यावर घटावो. या निकवारीचे नंतर काही टीका झाली असली तरीही ९०% ही पातळी घोक्याची मानली जाते.

आंतरराष्ट्रीय नाणेनिधी आणि जागतिक बँक यांच्या मते विकसित देशांची अर्थव्यवस्था मजबूत असल्याने ते जी.डी.पी.च्या जवळपास १००% इतके कर्ज सांचाळू शकतात.

परंतु भारतासारख्या विकसनशील देशांसाठी ६० - ७५% जी.डी.पी.

पेशा जास्त कर्ज हे गंभीर आर्थिक संकटाचे संकेत मानले जातात. त्यापैकी महाराष्ट्र राज्य सरकारवर कजाचे डोंगर याचे प्रमाण महत्वाचे मानले जाते.

युरोपियन युनियनने १९९२ मध्ये तरवलेल्या मासिस्ट्रॅट निकवानुसार एखाद्या देशाचे सरकारी कर्ज जी.डी.पी.च्या ६० %

पेशा करी आणि वार्किंग टूट ३% पेशा करी असणे आवश्यक आहे. हा नियम अदर्श मानक मानला जातो.

रेनेहार्ट आणि रोगांना अमेरिकन

प्र. डॉ. प्रशांत विठय
राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख
भारतीय महाविद्यालय,
अमरावती.
९३२६१७७७४९

अर्थतज्जांनी २०१० मध्ये केलेल्या बांधकाम विभागाचे ४०,००० कोटी, देतात. सिंचनाच्या बाबतीत पाहिले तर ग्रामविकासाचे ६,००० कोटी जिल्हांनांना फक्त ४०५ प्रकल्प मिळाले आणि दीपीसी निधीचे आहेत. २५२५ कोटी अशी प्रतलवृत्तीत आहेत. १३१ प्रकल्प विदर्भात आहेत.

१५,७३२ कोटी रुपयांचे कंत्राटदारांचे विदर्भ नेहमीचे तालीशी अनुशेष ५१ टक्के कंत्राटदारांचे देवक थकीत आहेत. तेकेदाराने आत्महत्या केल्या वापासवारच अवलंबून राहतो, तर शेतकरी दुष्काळ आणि डदपला आहे.

आजच्या तरुणांनी हा प्रश्न गंभीर्याने घेतला नाही तर त्यांचे भविष्य अंदारमय ठरेल.

कोळसा आणि वीज उत्पादन प्रामुख्याने विदर्भात असूनही औद्योगिक वापर केवळ ११% आहे, तर पुणे-नाशिकमध्ये २७% आहे. म्हणजे उत्पादन विदर्भाच्या जपिनीवर, पण फायदा परिशेषम हमाराष्ट्राला. ही आकडेवारी विदर्भाच्या संसाधनसंपन्न असूनही दशकानुदर्शके बनेल. उद्योग, शिक्षण व रोजगार यांसाठी नियोगपूर्ण विदर्भ आर्थिकदृष्ट्यांसाठी व्यावरणाच्या जोखाडावाली आजही डदपला आहे.

आजच्या तरुणांनी हा प्रश्न गंभीर्याने घेतला नाही तर त्यांचे भविष्य अंदारमय ठरेल.

ना दान चाहिए, ना अनुदान चाहिए. हमें तो सिर्फ विदर्भ राज्य चाहिए.

स्वतंत्र विदर्भाची आवश्यकता :

विदर्भ हा नासीर्विक संपत्तीने समृद्ध प्रदेश आहे. येथे कोळसा, वीज, सुपीक जमीन, पाणी, खनिजे व जंगलसंपदा विपुल प्रदुषणाच्या तालिशी अनुशेष ५१ टक्के अवलंबून राहतो, तर शेतकरी दुष्काळ आणि डदपला आहे.

आजच्या तरुणांनी हा प्रश्न गंभीर्याने घेतला नाही तर त्यांचा उलटोला आहे. आजच्या तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत. विदर्भातील शेतकरी आपरिहार्य गरज आहे. आज विदर्भातील शेतकरी, कामगार व उद्योगप्रतीना अपेक्षित संघी मिळतो.

कोळसा व वीज उत्पादन विदर्भात होत असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

उपरोक्त अस्थानावरून महाराष्ट्राची अर्थव्यवस्था दिवाळखोरीच्या उंबरदयावर आहे आणि विदर्भाचारी अनुशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित विदर्भ हा काळाची अपरिहार्य गरज आहे. आज विदर्भातील शेतकरी, कामगार, व उद्योगप्रतीना अपेक्षित संघी मिळत नाहीत.

स्वतंत्र विदर्भाची आवश्यकता :

विदर्भ हा नासीर्विक संपत्तीने समृद्ध प्रदेश आहे. येथे कोळसा, वीज, सुपीक जमीन, पाणी, खनिजे व जंगलसंपदा विपुल प्रदुषणाच्या तालिशी अनुशेष ५१ टक्के अवलंबून राहतो, तर शेतकरी दुष्काळ आणि डदपला आहे.

आजच्या तरुणांनी हा प्रश्न गंभीर्याने घेतला नाही तर त्यांचा उलटोला आहे. आजच्या तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

राजकारणाच्या सत्याचं आरसपानी प्रतिबिंब चहा पाण्याला पाहुण घेतला नाही तर असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

राजकारणाची विदर्भ राज्य अस्तित्वात आले, तर संसाधनावर स्थानिक नियोगाने राहन पाणी, जंगल व जपानी यांचा योग्य वापर करून नियोगाने नाही. राजकारणाची विदर्भ राज्य अस्तित्वात आहे.

नागपूराच्या एका युवकाने ज्याचे नाव सचिन घोडे यांची विप्रपटाचा लेखक व निर्माता यांने नागपूराच्या ग्रामीण भागात होणा चाहिए. यांनी चित्रपटाचे विदर्भ राज्य अस्तित्वात आले, तर संसाधनावर स्थानिक नियोगाने राहन पाणी, जंगल व जपानी यांचा योग्य वापर करून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

विदर्भातील कोळसा व वीज उत्पादन विदर्भात होत असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

कोळसा व वीज उत्पादन विदर्भात होत असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

विदर्भातील कोळसा व वीज उत्पादन विदर्भात होत असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

विदर्भातील कोळसा व वीज उत्पादन विदर्भात होत असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

विदर्भातील कोळसा व वीज उत्पादन विदर्भात होत असतानाही औद्योगिक वापर परिशेष शक्तीमध्ये भरून नियोगाने नाही. त्यामुळे स्थानांतरित तरुणांनी एकजुटीने ठरवले आहेत.

स

रकाने पहलगाम आतंकवादी

हल्लानेतर पाकिस्तानवर अनेक

प्राणालीतील पाणी (विदेशी विदेशी नदीचे

पाणी) बंद केले आहे. पहलगाम हल्लानेतर

भारताने संधी जल कराव रस्तक आहे.

पहलगाम आतंकवादी हल्लानेतर भारत

